

«Onzin!» zei Alice zeer luid en vastberaden en de Koningin zweeg.

Toen Koning legde zijn hand op haar arm en zei: «Bedenk, lieve, dat ze nog maar een kind is!»

De Koningin wendde zich toornig van hem af en tot den Boer: «Draai ze om!»

De Boer deed dit, zeer zorgvuldig met zijn voeten.

«Staat op!» riep de Koningin, met een scherp harde stem.

De drie tuinlieden sprongen terstond op en gingen aan het buigen voor den Koning, de Koningin, de Koninklijke kinderen en voor ieder ander.

«Houdt daar mee op!» gilde de Koningin. «Het maakt me duizelig». En toen, met een blik op de rozenboom, ging ze voort: «Wat hebben jullie hier toch uitgevoerd?»

«Och, Majesteit», zei Twee, zeer onderdanig en één knie buigend terwijl hij sprak, «we hebben —»

«Ja, ja, ik zie het al!» zei de Koningin. Toen inmiddels de rozen onderzocht had, «Hun hoofd af!» en de optocht trok verder, terwijl drie soldaten achterbleven om de ongelukkige tuinlieden te wachten.

DE KONINGIN WENDE
HEM AF EN ZIE TOT D